

OD KOSTELA CELOU EVROPOU aneb příběh pana Miroslava Seidla

Dne 28. 4. 2016 navštívil tým žáků 1. Základní školy z Mostu pana Miroslava Seidla v mosteckém penzionu pro seniory. Pro nás i pro něj to byla opět nová zkušenost.

„Víte, já už mám pravnoučata a lituju, že nemůžou prožít takové dětství, jaké jsem prožíval já. Sice to dětství pro někoho může vypadat všelijak, protože já jsem chodil 3 km do Slaného do školy, každý den, v zimě, v létě. Přišel jsem ze školy no a taška šla do kouta. A my jsme měli prostě zábavu.“

„A jinak, i přes to, že jsme neměli to, co máte třeba vy dneska k dispozici, já si nestěžuju. Bylo to nádherný mládí a můžu tvrdit, že to bylo lepší mládí než vaše.“

A tak to pokračovalo i na Střední škole v Chomutově, ze které vyšel jako elektrotechnik s mnoha nezapomenutelnými zážitky.

„Pak jsme tam měli taky takovou postavu, to byla ruštinářka. To byla taková malinká babička, jo, my jsme ji říkali Babuška a ta měla ze všeho strach, a když jsem byl v prvním ročníku, tak tam maturovali strojaři a my jsme se na ty maturity šli podívat, no byl tam jeden, jeden takovej, no, byl to odvážnej, nebudu ho jmenovat a prostě, tenkrát se začalo maturovat z ruštiny, no a to byl kámen úrazu. On z té komise nikdo rusky neuměl akorát ta ruštinářka. No a tady ten dotyčný se naučil, naučil pouze jednu otázku a sice jeho zajímal Gorkij, jeho romány a nic jiného ho nezajímalo, třeba že těch otázek tam bylo 200 a samozřejmě, on si vytáhl Velký stavby komunismu, tenkrát se to jmenovalo Bol'shoye zdaniye kommunizma. Tak začal, že velký stavby komunismu, ano to je strašně důležitá věc ve světě pro zviditelnění komunismu, ale že to vůbec nic neznamena proti literárnímu přínosu Maxima Gorkij. Začal o Maximu Gorkému vyprávět, komise byla šťastná, Babuška, ta se tam křížovala.“

Pan Seidl se sám účastnil převozu Děkanského kostela, měl na starosti elektročást.

„Jedna taková zajímavá perlička z toho stěhování Mostu, teda z toho stěhování kostela. Byla tady i japonská delegace. Prohlíželi si to všechno a potom, nevím kdo, jestli někdo z vedení, jim dal otázku, jestli oni pomýšlí na něco takového, aby se udělalo u nich. No a budete se strašně divit a bude se divit asi moc lidí, kteří to uslyší. Mluvčí delegace prohlásil, že je to monumentální věc, ale že Japonsko je chudá země a nemají na to tolik peněz.“

Práce v kostele byla velmi namáhavá a těžká. V kostele bylo položeno okolo 120 km kabelů a vše bylo řízeno anglickým počítačem Packard, který byl umístěn ve velíně. Celý tento projekt řídili převážně vysokoškoláci.

„Akce to byla náročná, samotná příprava vyvolala tam potom taky menší bouři odporu archeologů, protože študáci, prostě to jsou lidi veselí a objevili tam spoustu lebek, nějaký pohřebiště tam bylo. Náhodou je nenapadlo nic jiného, než jak měli to lešení před tím velínem, tak tam ty lebky nasázeli. Byl z toho malér. Myslím si, že archeologové si tam přišli na své taky, spoustu vykopávek.“

„Jediná, jediná taková chmura na tom je, což mě taky mrzí, starej kostel, ten měl nádherný hodiny, jenomže tady nejsou. Tady ta věžička byla vyrobená celá nová. To je prostě z ocelových nosníků a ty hodiny, nevím, proč tam nezabodovali.“

„Hodně lidí prostě tam chodilo a víte jak, existovali ty starý peníze, ty padesátníky, pětadvacetníky a já nevím co, tak to dávali na koleje, aby jim to ten kostel přejel, pak to bylo rozplácly. 'Hele mám minci, kterou přejel mostecký kostel!'“

Při přesunu kostela si moc oblíbil Starý Most. Lidé k sobě měli blíž a trávili spolu hodně času. Rádi navštěvovali mostecké divadlo, které se líbilo i panu Miroslavu Seidlovi. Ale ani návštěvy divadla ho nedokázaly udržet doma, protože touha cestovat byla větší.

*”
No tak já, to byla moje touha cestovat.”*

”No a to vlastně jsem procestoval celou Evropu. Nejvíce jsem byl v tehdejším Sovětském svazu. Splnila se mi prostě moje dávná taková touha, dostal jsem se na BAM.”

„Prostě země Sovětského svazu, prakticky země nikoho, kde jezdili pouze archeologové a prostě různí geologové, kteří hledali rudy surovin.“

Nejkrásněji je určitě doma, ale jako o druhém nejkrásnějším místě hovoří pan Seidl o Gornegradu ve Švýcarsku.

„Tam je nádherná restaurace. Sedíte venku a díváte se na ty ledovce, z těch Alpských hor jak jdou dolů.“

Závěr:

„Neexistuje práce, v celém světě, která by byla stoprocentní.“

VYPRACOVALI: Natálie Anslová, Eliška Fáberová, Veronika Fišerová, Jan Morávek,
Dominika Srbová